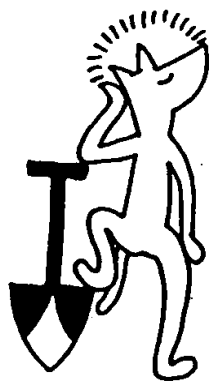

O B S A H

Jubileum založení řádu	1
Dopis bratřím kazatelského řádu	4
Slovo provinciála	11
Zprávy z provincie	12
Prosby o modlitby	14
Laická sdružení sv. Dominika	15
Krystal OP	18
Nové knihy	19
Salve	20
Res Claritatis / Nekrologium	24
Ze světa	25

OPUSCULUM

Měsíčník České dominikánské rodiny

Vydává Kazatelské středisko

České dominikánské provincie

Adresa redakce:

Dagmar Ester Kopecká

Na Zlíchově 221/8, 152 00 Praha 5

tel./fax: 251 554 669; e-mail: ester@op.cz

č. účtu: 122918389/0800 (ČS) var. symbol 332

Roční předplatné (11 čísel) včetně poštovného je 250 Kč.

Internet: opusculum.op.cz

Uzávěrka dalšího čísla: 28. 12. 2009

2016 – JUBILEUM ZALOŽENÍ ŘÁDU KAZATELŮ

„Běda nám, kdybychom nehlásali evangelium!“ (srov. 1 Kor 9,16)

2009 – „Na počátku bylo Slovo“ (Jan 1,1):
Svatý Dominik, kazatel milosti

KONTEMPLATIVNÍ ŽIVOT:
VÁŠEŇ PRO BOHA JEŽÍŠE KRISTA A LIDSTVO

Z Akt generální kapituly provinciálů 2007 v Bogotě

190. Podle naší tradice byl svatý Dominik vášnivý kazatel a muž modlitby. „Často se Dominik obracel ke svému společníkovi na cestě a říkal mu: ‚Jdi napřed a myslme na našeho Spasitele‘ a sám zůstal pozadu, aby byl sám. Musíme nalézt podobný prostor pro sebe. Je to důležitější než apoštolská aktivita“ (D. Byrne, *Letter The Common Life*, I. Prayer). Tak jako svatý Dominik máme potřebu modlit se neustále, buď rozmlouvat s Bohem, nebo o Bohu a osvojovat si umění života v Boží přítomnosti, kde naše modlitba „posiluje naše bratrské svazky a upevňuje komunitu“ (ACG 2004, Krakov, 222). V kontextu našich zaneprázdněných a přetížených životů a hlučného světa na-

***Náš život má být příkladem
všeobecného smíření v Kristu,
které hlásáme slovem.***

prosto nezbytně potřebujeme ticho a mlčení. Je to zodpovědností každé komunity zajistit vhodné místo a odpovídající čas pro kontemplaci, která je srdcem celého našeho života. Jsme rodinou, která je povolána k tomu, aby byla spolu, aby chválila, velebila a kázala a stejně tak vedla dialog s lidmi odlišných náboženství, která oceňují život upřímné modlitby.

191. V kontemplaci jsme my sami pozváni ke konverzi a proměně srdce. Jak se smírím se svým bratrem v naší komunitě, kterého jsem urazil, předtím než půjdu kázat jiným? Jak žijeme my jako komunita bratří to, co kázeme? Nakolik kontemplujeme slova svých vlastních kázání? Naše kázání je nejzazší svědectví kvality naší modlitby, která v sobě spojuje všechny prvky našeho života. Providence (*ACG 2001*, Providence, 211) podtrhla, že „esenciálním subjektem naší kontempace je Ježíš Nazaretský, vtělené Slovo,“ s nímž musíme mít intimní vztah. Navíc, kontempace ovlivňuje naše kázání, když vychází z hloubky naší zkušenosti a naší služby lidem naší doby, zvláště trpícím, chudým a těm, kteří jsou na okraji společnosti. Pokud tomu tak není, naše kázání se stává „zvučícím zvonem“ a „řinčícím kovem“.

192. Naše konstituce nás vyzývají, aby náš jednomyslný život nebyl ničím jiným než tím, co „má být příkladem všeobecného smíření v Kristu, které hlásáme slovem.“ (*LCO 2*, § II). Nedostatek smíření v našich komunitách způsobuje pohoršení a ubližuje důvěryhodnosti našeho kázání, které pramení z naší kontempace. Znovu potvrzuje kapitulu v Calerueze (*ACG 1995*, Caleruega, 43 – 2°), která povzbuzuje, abychom našli příležitosti pro smíření tím, že vytvoříme liturgický prostor, v němž můžeme sobě navzájem naslouchat a vést zde dialog mezi sebou.

MODLITBA JUBILEA

*Bože milosrdenství,
ve své věčné moudrosti jsi povolal svého služebníka Dominika, aby se vydal na cestu víry jako poutník a kazatel milosti.*

Se Slovem tvé sladké Pravdy v srdci a na rtech zval Dominik první sestry a bratry, aby se k němu připojili a vedli život kontemplativní poslušnosti ve službě svatého kázání.

Připomínáme si toto jubileum a prosíme tě: vdechni znovu do našich srdcí a myslí Ducha vzkříšeného Krista a obnov nás, abychom věrně a radostně hlásali evangelium pokoje. Skrze téhož Krista, našeho Pána. Amen.

Témata dalších roků přípravy na jubileum

2010 „Jak mohou hlásat, jestliže nebyli posláni?“ (Řím 10,15): Poslání kázat

2011 „Všichni slyšíme, jak našimi jazyky hlásají velké Boží skutky“ (Sk 2,11): Kázání a kultura / Komunitní kázání

2012 „Jdi k mým bratřím a oznam jim...“ (Jan 20,17): Ženy dominikánky a kázání

2013 „Ať se mi stane podle tvého slova“ (Lk 1,38): Maria: kontempace a kázání Slova

2014 „Vaši synové i vaše dcery budou prorokovat, vaši starci budou mít sny, vaši jinoši budou mít prorocká vidění“ (Joel 3,1): Dominikánští laici a kázání

2015 „Když vytrváte v mém slovu, budete opravdu mými učedníky. Poznáte pravdu, a pravda vás osvobodí“ (Jan 8,31-32);

„To je ta svoboda, ke které nás osvobodil Kristus“ (Gal 5,1): Dominik: řízení, spiritualita a svoboda

2016 „Běda nám, kdybychom nehlásali evangelium!“ (srov. 1 Kor 9,16): Řád bratří kazatelů: včera, dnes a zítra

DOPIS BRATŘÍM KAZATELSKÉHO ŘÁDU (pokračování)

III. Boží sny (Naše povolání)

Lidé z celého světa přicházeli do Egypta nakupovat obilí od Josefa, protože na celý svět doléhal hlad. Jeho rodná země byla také postižena suchem a hladem a Jakub napomenul své syny: „Co se díváte jeden na druhého?“ (Gn 42,1). Slyšel, že se v Egyptě prodává obilí, a přikázal jim: „Sestupte tam a nakupte je pro nás, ať zůstaneme naživu a nezemřeme“ (Gn 42,2). Jak známe Jakuba, můžeme si domyslet, od koho zdědil Josef tento praktický smysl. Jeho otec byl vždycky velmi praktický. Skutečně si několikrát dovolil švindlovat, aby mohl jít svou cestou... i když v této věci byl Josef úplně jiný.

Smíme omezit své řeholní povolání na otázku „přežít“? Bůh chce, abychom žili, a ne prostě, abychom „přežili“! Uvažujme o těchto věcech a zviditelňujme svou přítomnost ve světě, své poslání a své kázání těm, kdo od nás čekají, že se s nimi budeme dělit o chléb Slova! Intuice těch, kdo jako svatý Dominik Guzman neváhali vzdát se svého způsobu života, vynaložit ho a strávit se pro druhé, „pro kázání a pro spásu duší“ (srov. 2 Kor 12,15; LCO 1 § II), je stále zjevnější a proročtější. Bůh

miluje život a chce, abychom měli život, a měli ho v plnosti. (srov. Jan 10,10). Ve velikonočním třídení si připomínáme Ježíšovo utrpení, smrt a vzkříšení. Je to něco definitivně nového. Někdy se zdá, že jsme jen hlasateli vzkříšení mladé dcery Jairovy nebo prvorozence naimské vdovy nebo přítele Lazara z Betánie. Ti všichni se vrátili a žili znovu „přesně jako předtím“, „životem, který měli před smrtí“. Ale uměli znovu! My sníme o uplynulých časech a čekáme, že se všechno vrátí tak, jak to bylo předtím, protože minulost byla lepší dobou, když nám bylo čtyřicet nebo ještě méně! (Pro jiné by to mohlo být padesát, šedesát, sedmdesát, osmdesát...)

Jsem jist, že se nemýlím, když řeknu, že nejhorší potupa Ježíšových pašijí nezáleží tolik v posměchu, probodnutí a ranách, kterých se mu dostalo; v bičování nebo v korunování trním; nebo v tom, že byl odsouzen k ukřižování. Potupa, která skutečně shrnuje drama kříže a lidstva, tkví v stručném a srdcervoucím výkřiku, starém i novodobém: „Zachraň sám sebe!“ Náboženští předáci, vojáci, kolemjdoucí a zvědavci, zločinci vedle něho, ti všichni ho tím či oním způsobem těmito slovy provokovali. Je to, jako by říkali: „Dostaň se z toho, jak nejlépe můžeš“, „jdi svou vlastní cestou“, „to je tvůj problém, ne můj“.

Josef měl v Egyptě autoritu a přiděloval zásoby celému obyvatelstvu. Josef byl muž spravedlivý. Víme, že vedle „směnné“ spravedlnosti existuje také spravedlnost, která je vlastní těm, kdo jsou pověřeni jistou autoritou, a kterou nazýváme „podílná“. Od držitelů autority se totiž nečeká, že budou vyžadovat totéž od všech osob, jež mají na starosti. Rozdělují nebo přidělují nebo požadují věci „úměrně“, podle povinností nebo potřeb „druhých“, a ne jednoduše „aritmeticky“ ($1 = 1$).

Jsme-li doma nebo v domácím prostředí, zakoušíme tuto podílnou spravedlnost, když někdo rozdává mísy jídla stolovníkům podle potřeb nebo chuti každého a nebojí se, že bude prohlášen za nespravedlivého. Tímto způsobem převor nebo ekonom požaduje pro každého bratra jeho podíl (co mu přísluší) se zřetelem na úměrnou spravedlnost (podle schopností, nesnází, potřeb atd. každého). Toto neznamená, že mu „straní“ (podobenství o hřivnách je v tomto smyslu velmi názorné). Společný život, život bratrský, jak víme, není postaven jenom na základě směnné (aritmetické) spravedlnosti, ale také podle spravedlnosti podílné (neboli úměrné).

Samozřejmě, milosrdná láska je kořenem nebo teologickým zdůvodněním, srdcem, které dává život, povzbuzuje a vytyčuje konečný a nadpřirozený cíl našeho povolání. Tato láska zdokonaluje a převyšuje spravedlnost. Zakládá ji a předpokládá⁽¹⁴⁾.

Svatý Pavel nás učí, že Boží spravedlnost se projevuje v ospravedlnění všech, kdo věří v Ježíše (srov. Řím 3,25–26). Zjevení Boží spravedlnosti, která nás činí spravedlivými, nejen nás vede k úplnějšímu pohledu na vztah mezi Boží spravedlností a jeho milosrdenstvím⁽¹⁵⁾. Žádá od nás nový typ bratrského života. (srov. 1 Kor 13,4–7; Jak 2,13).

Láska převyšuje spravedlnost. Nicméně nikdy nezanedbává spravedlnost, která nás nutí dávat druhému, co je „jeho“, čím jsme mu povinni z důvodu jeho bytí a jeho činnosti. Nemohu dát druhému to, co je moje, když mu nedám nejdříve to, co mu spravedlivě patří. Láska žádá spravedlnost, překračuje ji a doplňuje v logice dávání a odpouštění⁽¹⁶⁾.

Josef byl správce, dobrý správce. Konečně dostal „všechno pod kontrolu“. Ale když se všechno zdálo „OK“, přišli jeho bratři do Egypta! Nevěděli, kdo je to přijímá, a padli před ním tváří k zemi. Josef na druhé straně je poznal, ale jednal s nimi, jako by byli cizinci. (Známe podrobnosti, proto je zde nebudeme uvádět).

V Bibli první slova, která pronesl muž, když mu dal Bůh ženu, byla: „Toto je kost z mých kostí a maso z mého masa“ (Gn 2,23). Tato slova mají velmi orientální tón, pocházejí z dobré židovské tradice. Obrazy, fyzické nebo materiální – maso a kosti – jsou použity k popisu skutečností, které jsou hlubší a duchovnější. V této souvislosti chápeme zásadu doplňování, „vhodného partnera“. V těchto slovech je hluboká analogie, ačkoli v souvislostech, které jsou současně odlišné i podobné. Můžeme je aplikovat na bratrství. Josef stál před svými bratry. Byli maso z jeho masa, krev z jeho krve, „tříska starého pařezu“, řekli bychom.

Když si už Josef myslel, že se může obrátit zády ke své minulosti (kterou chtěl kontrolovat, jako kontroloval statky, jež spravoval), ocitl se tváří v tvář před svými bratry, před svou historií, před svým vlastním životem. My nemůžeme zakrývat různé stránky svého života ani je dát do závorek, i kdybychom k tomu byli někdy pokoušeni. Kdybychom to udělali, nebyli bychom doopravdy lidmi, ale jen zdánlivě, pahýlem nebo pozůstatkem lidství. Opakuji, že proto je tato biblická „vzpomínka“ důležitá.

„Tu si Josef vzpomněl na sny, které se mu o nich zdály“ (Gn 42,9). Proto s nimi jednal přísně a podrobil je zkoušce. Nicméně když v nich poznal své bratry, začal „hojit“ svou historii, přes bolest, kterou v něm jejich přítomnost vzbuzovala.

Často si připomínáme pověstnou větu sv. Řehoře Naziánského (329–391): „Co nebylo převzato, nebylo uzdraveno“ (vyléčeno, vykoupeno, zachráněno). Naučili jsme se tedy aplikovat tuto christologickou pravdu analogicky na různá a podobná pole: na svůj život před vstupem do řádu a na svůj řeholní život; na naši zkušenost s komunitou a se službou kázání; naučili jsme se tomu v dějinách a ve své vlastní historii; v denním životě našich konventů, provincií, našeho řádu. Je to každodenní objeňování, které se týká nejrozmanitějších stránek našeho života: tělesného a biologického, psychologického a společenského, mravního a duchovního. Co na sebe nevezmeme, není uzdraveno.

Když byl „snílek“ ochoten zapomenout, zazněla mu Boží otázka, položená Kainovi, a žádala od něho novou odpověď: „Kde jsou tvoji bratři?“ Tato otázka z jeho mladších dnů – která se vynořila z bolestného období jeho života – vrátila se

s obnovenou dramatičností: „Hledám své bratry. Pověz mi, prosím, kde pasou...“ Odpověď Boží prozřetelností, která ho nikdy neopustila, se hluboce dotkla jeho srdce: „Jsou před tebou! Vedle tebe!“ Něco podobného se děje nám, když se podíváme kolem sebe a poznáme (*re-cognoscere*) ty, kdo jsou našimi bratřími. Tento je můj bratr! Toto jsou moji bratři, a ne nějací, které si představujeme! Nemůžeme čekat, že se změní tak, abychom je mohli přijmout jako bratry a mít je rádi. Když se Bůh ptal Kaina, kde je jeho bratr, Kain se vyhnul pravdě a schoval se za svou otázku: „Copak jsem strážcem svého bratra?“ V Kristu a na základě svého povolání si troufáme opakovat tuto scénu. Opravdu nejsme „strážci svých bratří“: nejsme nic víc a nic méně než bratři svých bratří!

Bylo mnoho co usmířovat v rodině Jakubově a Josefově. My potřebujeme čas a trpělivost, abychom to děláli. V knize Genesis vidíme, jak to potřebujeme dělat krok za krokem. Když chceme vyhojit osobní a komunitní rány, není možné ukládat dějinám „obchodnický“ rytmus. Tyto rány mohou být vykoupeny jen rytmem ve vynikající míře kontemplativním. Víme, jak pokračuje historie Josefa a jeho bratrů: jejich návrat do Kanaanu, jejich druhá cesta do Egypta s Benjaminem, nové setkání s Josefem, Josefova poslední zkouška bratrů, zákrok Judy ve prospěch Benjaminu atd.

Pojďme na konec historie. Josef už nemohl ovládnout své pohnutí a řekl svým bratrům: „Já jsem Josef“... „Přistupte ke mně.“ Když to udělali, řekl: „Já jsem váš bratr Josef, kterého jste prodali do Egypta“ ... „Políbil také všechny bratry, sklonil se k nim, a plakal. Teprve potom se bratři rozhovořili“ (Gn 45,3–4.15).

Zdálo se, že jeho slzy definitivně očistily oči jeho srdce. Touto skutečnou citovou „tsunami“ za padesát let po hrozné příhodě, kdy byl svými bratry prodán, byl schopen objevit skutečný smysl celého svého života a všeho, co se s ním stalo. Musel projít dlouhou a křivolakou cestou, aby očistil, zrekonstruoval a usmířil svou bratrskou historii.

Tato slova nám dávají světlo: „Netrapte se teď a nevyčítejte si, že jste mě sem prodali, neboť mě před vámi vyslal Bůh pro zachování života... Bůh mě poslal před vámi, aby zajistil vaše potomstvo na zemi a aby vás zachoval při životě pro veliké vysvobození... A tak jste mě sem neposlali vy, ale Bůh...“ (Gn 45,5–8). Tato reakce není prostě výplodem přechodných emocí. Později, když Josefovi bratři viděli, že jejich otec zemřel, řekli si mezi sebou: „Jen aby na nás Josef nezanevřel a neoplatil nám všechno zlo, kterého jsme se na něm dopustili!“ Potom se jeho bratři před ním pokorili, padli před ním a řekli: „Tu jsme, měj nás za otroky!“ „Josef jim však odpověděl: ‘Nebojte se. Což jsem Bůh? Vy jste proti mně zamýšleli zlo, Bůh však zamýšlel dobro; tím, co se stalo, jak dnes vidíme, zachoval naši životy četný národ. Nebojte se už tedy. Postarám se o vás i o vaše děti.’ Tak je těšil a promlouval jim k srdci“ (Gn 50,15.18–20).

Snílek Josef narazil na těžkosti, když chtěl svým bratrům vyprávět o svých snech. To poznamenalo jeho život. Ale sám jeho život mu pozvolna dal na srozuměnou nebo mu dal objevit, že jiní také mají sny. S touto zkušeností naslouchal snům druhých a chtěl je vykládat Božím jménem. Ale nenapadlo ho, že když se otevřel této možnosti (pocítovat potřeby druhých jako své vlastní, naslouchat trpělivě druhým a dát jim prostor ve svém srdci), dal mu Bůh poznat své vlastní sny o něm, o jeho bratrech, o jeho lidu. To jsou sny spásy a osvobození!

Jestliže naše sny ukazují na naše plány, naděje, ideály, pak naslouchat snům druhých může otevřít naše srdce snům, nadějím, ideálům a očekáváním druhých... Ale Boží sny o každém z nás a o všech našich bratřích ukazují na nejhlubší smysl našeho života, našeho povolání! Není naše povolání vyjádřením snů, které měl Bůh s každým z nás a se všemi? Boží „sny“ o každém z nás jsou naše povolání. Naši bratři nám to připomínají. Když nám Bůh odhalí své sny (jako učinil Josefovi, zasnoubenému s Marií, když se tesař rozhodl, že ji tajně propustí), ukazuje nám cestu povolání, jež přesahuje všechno, co bychom si mohli přát nebo pomyslet pro sebe nebo pro druhé, všechno, co by si mohli druzí „vysnit“ pro nás...(srov. Iz 55,8).

Josefova historie končí posledním „snem“ – mohlo by tomu být jinak? – Ale nyní se to chápe jako „zjevení“. „Potom Josef svým bratrům řekl: ‘Já umírám, ale Bůh vás jistě navštíví a vyvede vás odtud do země, kterou přísazně slíbil Abrahámovi, Izákovi a Jakubovi‘ (Gn 50,24). To je předehra historie povolání národa, a ne jen Jakubovy rodiny. Tato historie dosáhla vrcholu v poslání milovaného Syna, který také hledal své bratry, byl prodán za pár zlatáků a stal se začátkem nového života svou smrtí a svým zmrtvýchvstáním.

Naše životy a život našich klášterních a provinčních společenství a celého řádu také potřebují kráčet cestou smíření. Cílem putování není nějaký magický „happy end“. Smíření vyžaduje, abychom se postavili „na místo druhého“ (srov. Gn 44,33). Proto se my bratři učíme pomocí pedagogiky, která ani zdaleka není snadná. Proto se musíme učit číst svou vlastní historii a historii našich bratrstev (komunit) a objevovat, jak Prozřetelnost působila a stále působí v nás, trpělivě, pokorně a vytrvale.

* * *

Každý člověk je můj bratr

Josef je prototyp spravedlivého člověka, rozvážného a moudrého, skutečného bratra. Už jsme mluvili o spravedlnosti. Rozvážnost je ctnost praktického rozumu, která spojuje zásady mravní činnosti s realitou, jak se jeví zde a nyní. Moudrost záleží hlavně v rozeznávání toho, co je důležité a nutné, od toho, co je přechodné a druhotné, co je podstatné a co případkové.

Přečetli jsme si novým způsobem život a poslání Josefa. On by byl nechtěl soustředit svou historii na sebe sama. Z tohoto hlediska můžeme chápat proroka Izaiáše: „Nevzpomínejte na věci dřívější, o minulosti nepřemítejte. Hle, činím něco docela nového a už to raší! Nevíte o tom?“ (Iz 43,18–19). Neboť „hle, všechno tvořím nové“ (Zj 21,5).

Tato historie bratrství, radostí a nadějí, protkaná bolestí a zármutkem, nám pomáhá pochopit, co to znamená prožívat Velikonoce, smrt a zmrtvýchvstání ve světle evangelia. Není to jakýsi magický návrat do minulosti, k dřívějšímu životu. Každý dozrál, když se znovu setkal s Jakubem (otcem). Ve velmi konkrétním smyslu a po velkém utrpení se naučili milovat. Život každé osoby byl tajemně spjat se životem druhých (a všichni dostali život od téhož otce). Životními změnami odhalili lásku otce, který z nich udělal bratry. Neexistuje bratrství bez synovství. Setkání bratrů s Josefem kolem jejich otce Jakuba po tolikerých nedorozuměních, po mnohé žárlivosti a závisti, otevřelo obzor vztahu k něčemu většímu, než je pouhý „domácí“ mír. Bratrství je dar, který zahrnuje univerzální poslání (a volá nás k němu): vytvoří národ, vyvolený národ.

Tyto stránky z knihy Genesis nám pomáhají obnovit náš závazek k evangeliu: k bratrství budovanému na slovech milosti a pravdy, naslouchání a milosrdenství. Ze zkušenosti víme, že naše slova mohou zraňovat nebo srážet bratry. Ale mohou v nás také probouzet to nejušlechtlejší a vytvářet nekonečné životní možnosti. Jako byla slova, která pronesl Josef ke svým bratrům, když „je těšil a promlouval jim k srdci“ (Gn 50,21b).

Josefova historie nás poučuje, že Bůh není hluchý k tomu, co mu říkáme. Josef se také naučil naslouchat i v obtížných situacích, jako například ve vězení. Známe důvěrný vztah mezi „slyšením“ (*audire*) a „posloucháním“ (*oboedire*). Pán zasel do našich srdcí schopnost slyšet. Kolik lidských, rodinných nebo komunitních dramát pochází z neslyšení! Proto se obvykle v komunitě scházíme, abychom společně naslouchali Božímu hlasu (komunitní modlitba) a slyšeli ho v hlasech bratří (setkání a kapitula komunity). Jsme také povoláni jako komunita naslouchat těm, kdo se podílejí na našem poslání, a těm, jimž je adresujeme (poslání komunity).

Když viděl Josef hladové bratry v Egyptě, pochopil konečně, že bylo Božím plánem změnit zlo, které bylo s ním zamýšleno, v něco dobrého. Tím, že mu Bůh otevřel srdce pro sny druhých, ukázal mu své vlastní sny: Boží sny s Josefem, s jeho bratry a s jeho lidem. Proto byl Josef jako Boží obraz milosrdný a odpustil svým bratrům.

My jako bratři kazatelé také poznáváme ve svatém Dominiku tyto hluboké city milosrdenství a soucitu. Myslím, že nejkrásnější slova o našem Otci napsal blahoslavený Jordán ve svém Libellu: „Všechny lidi objímal náručí lásky, a protože všechny miloval, milovali všichni jeho“⁽¹⁷⁾.

V našich stanovách čteme: „Aby každý konvent byl bratrským společenstvím, ať se všichni navzájem přijímají a objímají jako údy téhož těla, rozdílní v talentech a v práci, ale rovní v poutu lásky a profese“ (LCO 4 § 1).

Proto bratři, poslušností jednomyslní a díky čistotě spojení vyšší láskou a chudobou navzájem úžeji stmelení, mají především ve svém klášteře budovat Boží církev a svým životem a posláním ji pak musí šířit ve světě. (srov. LCO 3 § II).

Můžeme někdy dosáhnout tohoto bratrství svými silami? Naše společnost, stále více globalizovaná, může nás snad navzájem přibližovat, ale nedělá nás nutně bratřimi. „Rozum je sám sebou schopen usilovat o rovnost mezi lidmi a dát pevnost jejich občanskému soužití, ale nemůže vytvořit bratrství. To má původ v transcendentním povolání od Boha Otce, který nás první miloval, a učí nás skrze svého Syna, co je bratrská láska“⁽¹⁸⁾.

Vzácná „perla“, kterou je naše dominikánské bratrství, je „hlahol, který vychází do celého světa“, je to poselství, neboť „až na konec světa jdou jejich slova“ (srov. Žl 19,5). Ať z nás vyzařuje nejlepší chvála, požehnání a kázání, protože „každý člověk je můj bratr“⁽¹⁹⁾ a my jsme povoláni, abychom kázali všem národům, utěšovali je a mluvili slova, která se dotýkají jejich srdcí.

Bůh Otec a Pán Ježíš Kristus ať bratřím udělují pokoj, lásku a víru (Ef 6,23).

V našem svatém Otci Dominiku

fr. Carlos A. Aspiroz Costa OP
magistr řádu
www.op.cz

Poznámky

(14) Srov. *Summa Theologiae* I, q. 21, aa. 3-4.

(15) Srov. Sv. Tomáš Akv., *Scriptum super libros Sententiarum*, I.d.43,q.2, a.2 ad 4.

(16) Srov. Benedikt XVI., *Caritas in Veritate*, č. 6.

(17) Srov. bl. Jordán Saský, *Knížka o začátcích OP*, č. 107.

(18) Srov. Benedikt XVI., *Caritas in Veritate*, č. 6.

(19) Pavel VI., *Poselství k světovému dni míru 1971* (14. 11. 1970).

Drahé sestry, drazí bratři!

Advent je dobou očekávání. Opět budeme slyšet pasáže Písma svatého, které mluví o očekáváních starozákonních lidí. Očekávali pomoc, vysvobození, nasměrování na správnou cestu, Boží požehnání, záchranu od Hospodina. Proroci ohlašovali spásu v podmínkách, které často nevzbuzovaly vůbec žádnou naději. Zdálo se, že vše hovoří o pravém opaku, než co Boží muži byli poslání zvěstovat. A kolik lidí jim ve skutečnosti naslouchalo? Skutečně očekávali, že se Bůh projeví a zasáhne do běhu dějin? A přesto proroci neustali kázat a připravovat cestu pro příchod Mesiáše.

Prastaré příběhy Vyvoleného národa však nečteme při liturgii proto, abychom se dozvěděli, jak to kdysi bylo. Boží slovo zaznívá se stejnou naléhavostí a novostí také v naší době. Když se podíváme kolem sebe, nemáme dojem, že všechno se zdá být tak vzdálené od toho, co k nám mluví živý Bůh? Nezmocňuje se nás pocit, že naše doba vůbec nechce slyšet zvěst o záchraně pocházející od Boha? Kdo ještě něco očekává od Boha? Nejspíš je naše doba v mnohém podobná časům, kdy proroci měli prorocká vidění. Církev dostala od svého Pána poslání, aby byla prorockým hlasem ve světě až do jeho posledního dne. Bůh totiž chce přijít právě do naší doby: „Dnes se vám narodil Spasitel!“

Neztrácejme naději, že Bůh ve svém vtěleném Synu stále přichází!

Fr. Benedikt Mohelník OP

KALENDÁŘ AKCÍ

- **od 24. 1. 2010** Provinční kapitula České dominikánské provincie v Olomouci
- **24. 7. – 1. 8. 2010** Letní misie v Lito-měřicích
- **23. 10. 2010** Setkání české dominikánské rodiny v Hradci Králové

SLUŽBY PROVINCIALÁTU

Při zachování čísla pevné linky na provincialát bylo zřízeno i číslo mobilní: +420 602 592 174. Tento mobil bude obsluhovat sekretářka provincialáta Anežka Bachnová. Jako číslo na provincialát prosím používejte přednostně toto mobilní číslo. Návštěvu otce provincialáta je třeba vždy domluvit předem.

KAZATELSKÉ STŘEDISKO

Příští setkání se bude konat 18. 1. 2010 od 17.00 h. v kostele sv. Jiljí a pak ve velké hovorňě.

PRAŽSKÝ KONVENT

Husova 234/8, 110 00 Praha 1
tel. 224 218 442, fax: 224 218 443
e-mail: praha@op.cz, sv.jilji@op.cz; jilji.op.cz
<http://praha.op.cz>.

Vyučování katechismu

Příprava na přijetí svátostí křtu a biřmování i vzdělávání ve víře bude probíhat každé úterý po nešporách (cca od 19.30) v klášteře na faře pod vedením fr. Romualda OP.

Přednášky o duchovním životě

Pravidelné přednášky o Jordána OP o duchovním životě podle P. Garrigou-Lagrange

se konají každý čtvrtek po nešporách (cca od 19.30) v čítárně klášteře.

Mariina legie

Pravidelná setkání prezidia „Neposkvrněné Početí“ se konají každou neděli v 16 h. ve velké hovorňě klášteře.

Otevřené společenství modlitby

Každou středu od 19.45 h. ve velké hovorňě 19.45–20.45 duchovní program 21.00–21.45 adorace Nejsv. svátosti v kostele
Více informací na huszarpet@gmail.com

Živý růženec ve farnosti sv. Jiljí

Ve farnosti se vytvořila skupina živého růžence (růže u sv. Jiljí). Schází se první neděli v měsíci po nešporách ve velké hovorňě klášteře, kde se losuje tajemství pro nadcházející měsíc. Skupina je zatím desetičlenná. Kdo by se chtěl připojit, je vítán. Kontakt: Prochazkova.HanaMarie@seznam.cz

Hudba u svatého Jiljí**Středy 18.30 h. Latinská mše svatá**

Gregoriánský chorál, zpívá: Schola Aegidia, řídí: Kateřina Bartošová;
varhany: Petr Chaloupský.

PLZEŇSKÝ KONVENT

Jiráskovo nám. 30, 326 00 Plzeň 26
tel. 377 241 660, fax: 377 447 882
e-mail: plzen@op.cz; plzen.op.cz

17. 12. 19.30 h. **FAIR TRADE ze všech stran** – o principech tzv. Spravedlivého obchodu, jeho situaci v Čechách a osobních zkušenostech s jeho dopadem na pěstitele kávy v Ugandě bude hovořit Lenka Černá, M.A. – absolventka Institutu sociálních studií v Haagu s dvouletou pracovní zkušeností přímo z Ugandy. V sále klášteře.

ZNOJEMSKÝ KONVENT

Dolní Česká 3, 669 02 Znojmo
tel., fax: 515 224 184, e-mail: znojmo@op.cz

Křesťanská mystika jako normální cesta ke svatosti

Přednáškový cyklus představuje seznámení s principy duchovního života založeného na rozvoji ctností a darů Ducha svatého prostřednictvím vnitřní modlitby. Obsah přednášek usiluje o základní syntézu klasiků katolické mystiky. Náročnost výkladu je vždy přizpůsobena účastníkům a po každém setkání následuje volná diskuse.

Letní misie 2010

Otec biskup Jan Baxant přijal naši nabídku uspořádat letní misie 2010 v Litoměřické diecézi a přeje si, aby místem misie byly Litoměřice. Odhodlali jsme se tento úkol přijmout, i když je před námi dosud největší akce, nepočítáme-li tedy týden v Hradci Králové. Jsme rádi, že jsme si místo nevybrali sami, ale bylo nám určeno místním ordinářem – považujeme to za formu povolání, a proto za zavazující. Úkol to ale nebude jednoduchý. Znamená to, že budeme potřebovat podstatně víc sil než v minulých letech. Proto prosíme vás všechny, abyste pomohli, ať už účastí nebo modlitbou.

VEŠ

V roce 2010 chystáme také malý evangelizační kurz (v rámci naší občas živé Večerní evangelizační školy neboli VEŠky) v Rakovníku, kterým chceme navázat na letošní letní misii. Prosíme vás všechny o modlitbu.

Setkání misionářů

Setkání misionářů proběhne v Jablonném v Podještědí o víkendu 20. – 22. března 2010. Zájemci se mohou přihlásit na e-mail: martin@rosenbaumcz.com

za Kazatelské středisko ČDP
Martin Me2D Rosenbaum
misie.op.cz

Setkání se uskuteční každou první středu v měsíci. Začátek v 16.30 h. v kapitulním sále klášteře. Vchod přes barokní budovu klášteře Dolní Česká 1. Vstupné dobrovolné.

* kontemplace (2. 12. 2009)

* mimořádné mystické stavy (6. 1. 2010)

DARY NA DOROST

Dary na dominikánský dorost je možné zasílat na čú: 6375022/2700 s vs: 367678. Všem dárcům velmi děkujeme a modlíme se za ně, aby jim Pán jejich štědrost oplatil.

fr. Cyprián OP, syndik provincie

PROSBY O MODLITBY

- ❖ za magistra řádu
- ❖ za otce provinciála fr. Benedikta OP a bratry zastávající provinční officia
- ❖ za provinční kapitolu České dominikánské provincie
- ❖ za projekt přestavby pražského kláštera
- ❖ za letní misie v Litoměřicích
- ❖ za nová povolání pro všechny větve dominikánské rodiny
- ❖ za naše bratry a sestry, kteří kdekoli na světě trpí kvůli výkonu své služby
- ❖ za apoštolské působení v médiích, především na internetu
- ❖ za projekt křesťanského knihkupectví OLIVA
- ❖ za nemocné členy, příbuzné a přátele dominikánské rodiny
- ❖ za naše bratry a sestry působící ve školství
- ❖ za naše bratry studenty ve Francii
- ❖ za znojemské mnišky, které hledají nový příbytek
- ❖ za farnost v Praze na Zlíchově
- ❖ za rozvoj teologie a křesťanské filosofie na Teol. fakultě v Č. Budějovicích
- ❖ za Postupovy v jejich těžké životní situaci
- ❖ za bratra Jana Pavla z LSSD, který je vážně nemocen

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY

(1. všeobecný, 2. misijní, 3. národní)

Denní modlitba: Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den. Přináším ti v něm své modlitby, práce, radosti i utrpení ve spojení s Ježíšem Kristem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje oběť sebe samého za záchranu světa. Duch svatý, který jej vedl, kéž je i mým průvodcem a vyzbrojí mě silou pro svědectví o tvé lásce. To vše přináším jako svou nepatrnou oběť, spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, zvláště na úmysly, které nám předkládá Svatý Otec a naši biskupové pro tento měsíc.

PROSINEC

1. Aby děti byly respektovány, milovány a nikdy se nestaly oběťmi vykořisťování v různých formách.
2. Aby o Vánocích lidé na zemi poznali Vtělené Slovo jako Světlo, které osvětluje každého člověka, a aby národy otevřely své dveře Kristu, Spasiteli světa.
3. Aby Kristův pokoj pronikal skrze duchovní službu v armádě ke všem, kteří mají odpovědnost za mír.

LAICKÁ SDRUŽENÍ SVATÉHO DOMINIKA

SETKÁNÍ FORMÁTORŮ LSSD

23. 10. – 25. 10. 2009 Vranov u Brna

Českobudějovické sdružení zvolilo za téma letošního setkání formátorů LSSD v duchovním centru při klášteře bratří paulánů na Vranově u Brna větu *Na počátku bylo Slovo... Svatý Dominik – kazatel milosti*. Je to vlastně motto, které nás všechny provází letošním rokem přípravy na Jubileum založení Řádu Kazatelů (2016). Bezprostřední zážitky si mohli čtenáři OPuscula přečíst v minulém vydání v textu od bratra Jana Vincenta Horáčka (MS Plzeň) a dnes bych rád doplnil několik základních postřehů z organizace a hlavně jednotlivých přednášek.

S ohledem na onemocnění otce provinciála jsme nakonec zvolili zcela přednášející z řad našeho místního sdružení. Základní linkou setkání formátorů byly čtyři plánované přednášky a jedna diskuze. Posluchači si mohli dvakrát vyslechnout Tomáše Machulu, PhD., ThD., který mimo jiné působí na Teologické fakultě Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích. Ve svých vystoupeních se zaměřil na dvě základní části tématu letošního setkání, tedy reflexi začátku evangelia podle Jana a otázku pohledu na milost v křesťanství. Na toto jsem navázal i já se svou prezentací z oblasti, kterou by možná někteří z přítomných na podobném setkání nečekali. V návaznosti na svůj odborný profil jsem se věnoval postavě Ježíše a problematice milosti v koránském textu. V neposlední řadě je potřeba zmínit MUDr. Miroslava Norka, který nás všechny velice poutavě seznámil s komplikovaným vztahem mezi rozvojem duchovního života a možnými problémy vycházejícími z psychického onemocnění. Následná diskuze, která se na toto téma rozvinula mezi posluchači, jistě mile překvapila nejen bratra Miroslava.

Co se týče organizace, zapojil jsem se do podobné akce v rámci LSSD poprvé. Chtěl bych tímto poděkovat celému našemu českobudějovickému sdružení za týmovou spolupráci, sestře Dagmar Ester Kopecké za vytrvalou podporu a pomoc a bratrovi Janu Jáchymovi Benešovi za pečlivou přípravu vedení modliteb.

Martin Jan Klapetek, MS České Budějovice

ZPRÁVY Z MÍSTNÍCH SDRUŽENÍ

MS OLOMOUC (představená Zdislava Kvapilová)

<http://opolomouc.googlepages.com>

Setkání františkánské a dominikánské rodiny

V předvečer svátku patrona Sekulárního františkánskému řádu (SFR) – svatého Františka z Assisi – se ve farním chrámu Páně sv. Vavřince v Přerově uskutečnila dne 3. října 2009 společná bohoslužba ke cti zmiňovaného nebeského patrona SFR ČR

Přerov a patrona olomouckých bratří a sester dominikánů ze Slovenské ulice – svatého Dominika – poprvé v historii těchto františkánských komunit.

Za olomoucké hosty celebroidal mši svatou P. Mikuláš Buzický OP a za SFR Přerov koncebrovali bratři: P. Miroslav Jáně, kaplan přerovského děkanátu – za asistence bratra Česlava Křížaly OFM – duchovního asistenta ÚR SFR Praha, a ministra SFR Přerov bratra Mgr. Petra Antonína Prinze.

„Družební akce“ bylo celkem přítomno přes třicet terciářů. Na závěr mše svaté uvedl bratr Jan Pavel Radosta z Pardubic sólový přednes Antonína Dvořáka z Biblických písní (opus 96 – č. 8) *Popatřiš na mne. Za profesionální zpěvní přednes si vysloužil neutuchající sáhodlouhý potlesk věřících, který rozbouřil interiér kostelní lodi naprosto ojedinele – srovnatelný jen s dnešním varhanním fortissimo podáním při mešní Oběti za zpěvu lidu obecného, který v první fázi mariánské písně *Chválu vzdejme, ó křesťané* (z roku 1858, nápěv od F. Pátka a R. Bauera) uvedl varhanní mistr, bratr dominikán Josef Navrátil.*

Po bohoslužbě se reprezentanti obou sesterských komunit přemístili do křesťanského centra SONUS na Palackého ulici v Přerově, kde proběhl blok vzájemného sdílení a seznámení s jednotlivými řádovými rozdílnostmi za doprovodu videozáznamů spojených s verbálními informacemi z obou řeholí. V souběhu akce bylo uskutečněno přijetí do SFR Přerov sestry Jany Pardubické, která přijala z rukou bratra Česlava a bratra Petra Antonína Prinze – za potlesku „publika“ – řeholní jméno Veronika. Poté následovalo poděkování ze strany sestry Veroniky a blahopřání řeholního kolegia z řad františkánů i dominikánů.

Kolem poledne byl podáván skvělý oběd z kuchyně manželů Prinzových a spol. (výborný guláš ochucený paprikou a dalšími ingrediencemi – a la „Hungária“). Nejen „lid obecný“, ale i „fajnšmekři“ byli nadšeni jak kvalitou, tak i kvantitou. Po obědě pokračovalo vzájemné sdílení a podávání zpráv z činnosti obou sekularit. Do diskuse se z hostů postupně zapojovali: Páter Mikuláš Buzický z Olomouce, sestra Danuše Šrubařová z Čeladné, Zdislava Kvapilová z Továře-Dolan, Alenka Machalková z Přerova a další dominikáni – za SFR Přerov bratr Česlav Křížala, Mgr. Petr Prinz s chotí Evičkou, sestra Mgr. Jaroslava Vyhánková, bratr Petr Pacifik Klimíček, sestra Marta Anežka Ševelová, bratr Alois Maria Umrian etc. etc.

Přerovští františkáni byli v závěru „tiskové konference“ pozváni k reciproční návštěvě svého dominikánského kolegia na Slovenské ulici 14 v Olomouci. Otec Mikuláš nám posleze „na rozchodnou“ udělil kněžské pozhěnnání. Bratři Pět'a Pacifik Klimíček a jeho hudební a recitační „Kriegskollega“ Gábin Vyháněk nabídli těm, kteří „vydržali až do finišu akce“, odposlech jejich hudebního aranžmá *Tak vysoko je můj cíl!* (zpěvy za doprovodu sólo a el. kytary, MIDI-kytary a bicích nástrojů), z nichž za nejpůvabnější – mimo jiné – považují *Mysterium a Vůně lásky*. „Každá píseň skrývá i odhaluje vnímavost lidského srdce k lásce, pravdě a Boží existenci“, jak autoři uvádí na svých CD-záznamech „Petr et Gabriel“.

Pisatel těchto pár řádek děkuje olomouckým bratřím a sestrám dominikánům za jejich návštěvu u nás na SONUSU, kuchařskému týmu z řad členů SFR Přerov za chutnou „krmi“ a těší se na další společná setkávání obou řádových sekularit.

V Přerově o svátku svatého Františka z Assisi

František Antonín Cigánek

Vzpomínka na zemřelé bratry a sestry

V sobotu 7. 11. 2009, na svátek Všech svatých Kazatelského řádu, jsme se sešli na olomouckém hřbitově, abychom si připomněli naše zemřelé bratry a sestry, jejichž památka letos připadla na neděli. Zúčastnili se čtyři zástupci konventu bratří, dvě dominikánky a 15 laiků a přátel řádu. Po srazu v 15:00 jsme vykonali pobožnost nejprve u hrobu bratří a potom jsme se modlili též u hrobu sester dominikánek a u hrobu terciářů. Pobožnost jsme vykonali asi za tři čtvrtě hodiny.

Modlitbou za zemřelé a duše v očisti naplňujeme ducha kajcnosti a požadavky na modlitbu, k nimž nás vedou partikulární směrnice laických sdružení.

Fotografie z této akce naleznete pod odkazem: <http://picasaweb.google.cz/opolomouc/Dusicky#>.

Jiří Reginald Machačík

MS PLZEŇ (představený Jan Vincenc Horáček)

Společná setkání každé první úterý v měsíci od 16:00 do 17:30. Program: společná modlitba, četba Stanov a Partikulárních směrnic, formační přednáška či rozhovor, liturgie hodin (nona). Po setkání je možno účastnit se s farností modlitby růžence, mše sv. (18:00) a nešpor. <http://www.pmr.op.cz>

MS VŠERUBY (představený Václav Jindřich Valeš)

Termíny a témata setkání: 15. 10. 2009 Přirozený zákon, 19. 11. 2009 Důsledky porušení přirozeného zákona, 10. 12. 2009 Lectio divina Lk 3,1–18

MS 3. PRAŽSKÉ (představený Petr Ondřej Chaloupský)

Informace o společných setkáních najdete na <http://www.laici3ps.op.cz>.

MS 4. PRAŽSKÉ (představená Miloslava Anna Zámětová)

Sejdeme se v sobotu 5. prosince 2009 u sv. Jiljí. Program obvyklý.

MS 5. PRAŽSKÉ (představený Jan Jáchym Beneš)

Setkání našeho sdružení se konají jednou za čtrnáct dní ve čtvrtek večer u sv. Jiljí. Každé setkání začíná v 18:30 hodin mší svatou a nešporami, poté následuje další program ve velké hovorňe nebo v kapli svaté Zdislavy. Termíny: 3. 12. („mikulášská“; slib bratří Ivana Františka a Libora Tomáše), 17. 12. 2009, 14. 1., 28. 1., 11. 2., 25. 2., 11. 3., 25. 3., 8. 4., 22. 4., 6. 5., 20. 5., 3. 6., 17. 6. 2010.

NAKLADATELSTVÍ KRYSTAL OP

Krystal OP, Husova 8, 110 00 Praha 1, tel. 224 237 750
<http://krystal.op.cz>; e-mail: krystalop@volny.cz

Nakladatelství Krystal OP publikuje teologickou, duchovní a filosofickou literaturu. Je svázáno s dominikánským řádem a sídlí v pražském dominikánském klášteře.

Nakladatelství se snaží, stejně jako řád bratří dominikánů, sloužit slovem k poznání pravdy. Navazuje na prvorepublikovou dominikánskou edici stejného jména. Chcete-li nakladatelství Krystal OP finančně podpořit, můžete tak učinit prostřednictvím účtu Provincie řádu bratří Kazatelů: 6375022/2700, var. symbol 5797825. Předem děkujeme za Váš dar. Jedná se o položku odčitatelnou z daní. Potvrzení na požádání vystavíme.

NOVÉ KNIHY

Jeruzalémská Bible (celkové vydání)

Špičkové dílo katolické biblistiky druhé poloviny 20. století. Vzešla z prací Jeruzalémské biblické školy, založené v roce 1890 z iniciativy dominikánského řádu, v níž se po desítky let převážně francouzští badatelé věnovali studiu a výzkumu na poli biblické filologie, historie a archeologie. Na základě zevrubné a velmi přesné exegetické práce vznikl pak z původních jazyků nejprve francouzský překlad – *La Bible de Jérusalem* (JB), 1. vydání 1954, definitivní 1973 –, jenž se stal základem pro další edice v hlavních evropských jazycích. Hlavní zásadou jeho tvůrců je nevnášet do biblického překladu literární kvality, které nejsou vlastní originálu. Druhou předností vloženou do tohoto díla jsou úvody k jednotlivým biblickým knihám a pomocný poznámkový aparát, které každému čtenáři Bible dodávají nejdůležitější poznatky interpretační, aniž by ho zbytečně zatěžovaly svým rozsahem. Česká verze Jeruzalémské bible vzniká metodou srovnávacího překladu z francouzštiny (originální znění JB) a původních biblických jazyků (pro přesné rozpoznání předlohy). Její autoři vzali v potaz i bohatou tradici českých biblických překladů 20. století, které se staly inspirací, cennou zejména po terminologické stránce. Žádný ale nebyl měřítkem, či dokonce svazujícím břemenem v otázce jazykového stylu. I pro tvůrce české JB je totiž nejdůležitější, aby výsledek jejich práce byl věrný biblickému originálu, s co nejpatrnějším uchováním jeho stylu i literární formy. Manželé Dagmar a František X. Halasovi zahájili práci na českém překladu v roce 1980, v polistopadové době se publikovalo pracovní vydání (celkem v 17 svazcích). Kompletní jednosvazková Jeruzalémská bible v českém jazyce vychází ve spolupráci s Karmelitánským nakladatelstvím v prosinci 2009.

váz., 2229 str., standardní provedení 650 Kč, luxusní provedení 1400 Kč

KNIHKUPECTVÍ OLIVA

Jilská 7, 110 00 Praha 1, tel. 606 657 544, <http://oliva.op.cz>
 e-mail: knihy-oliva@quick.cz, Otevřeno: Po-Pá 10-18 hod.

Knižkupectví, které se nachází v komplexu pražského dominikánského klášteře, nabízí kompletní produkci nakladatelství Krystal OP a nejúplnější nabídku literatury a časopisů z oblasti křesťanství, judaica, pravoslaví. Najdete zde rovněž historickou a filosofickou literaturu.

Novinky a kompletní nabídku naleznete v našem internetovém knihkupectví <http://oliva.op.cz>. Chcete-li být pravidelně informováni o novinkách, napište nám: mailto: knihy-oliva@quick.cz. Těšíme se na Vaši návštěvu a objednávky!

NOVINKY

Malcolm Muggeridge: Matka Tereza – Něco krásného pro Boha

Rozhovor s Matkou Terezou. Přeložil František Lízna SJ.

Cesta, brož., 181 str., 135 Kč

Anselm Grün: Být úplným člověkem / Síla zralé víry

O nelehké cestě ke zralosti a úplnosti.

Paulínky, brož., 127 str., 145 Kč

Józef Augustyn: Jeruzalémské meditace

Kniha formou meditací a zamyšlení shrnuje dojmy autora z jeho pobytu v Izraeli.

KN, váz., 254 str., 239 Kč

Příběhy raně křesťanských mučedníků

Výbor z nejstarší latinské a řecké martyrologické literatury. Uspořádal Petr Kitzler.

Vyšehrad, váz., 395 str., 398 Kč

Anselm Grün: Prameny vnitřní síly

Jak se vyhnout vyčerpání. *Paulínky, brož., 151 str., 175 Kč*

Bohuslav Reynek: Básnické spisy

Archa, Petrkov, váz., 733 str., 690 Kč

Pavel Milko: Órigenés učitel

Jakkoli je hlavním tématem knihy výklad vybraných textů a problematiky s nimi spjaté, na pozadí výkladu vidíme tohoto raně křesťanského theologa a filosofa jako autora, který své žáky formuje prostřednictvím duchovních cvičení.

Pavel Mervart, váz., 205 str., 229 Kč

SALVE. Revue pro teologii a duchovní život

Velké nám. 35, 500 01 Hradec Králové, <http://salve.op.cz>
e-mail: dominika@diecezezhk.cz, tel. 495 063 625

Pro Českou dominikánskou provincii a Biskupství královéhradecké vydává nakladatelství Krystal OP.

PŘEDPLATNÉ

Revue Salve si můžete objednat na adrese:

distribuce: Postservis, odd. předplatného, Poděbradská 39, 190 00 Praha 9, www.periodik.cz;

e-mail: postabo.prstc@cpost.cz, bezplatná infolinka České pošty 800 104 410

distribuce knihkupci: Krystal OP, Husova 8, 110 00 Praha 1, tel. 224 237 750, e-mail: krystalop@volny.cz

cena jednoho čísla 60 Kč; roční předplatné včetně poštovného 220 Kč, sponzorské 350 a více Kč

Salve 3/09 – Jeruzalémská biblická škola

Editorial

Vážení čtenáři,

třetí číslo revue *Salve* v roce vydání českého překladu *Jeruzalémské Bible* (JBČ) jsme zasvětili Jeruzalémské biblické škole (JBŠ), to znamená místu a pracovišti, kde se epochální dílo *Jeruzalémská Bible* zrodilo. Dějiny této školy, které nám prezentuje Tomáš Petráček ve svém úvodním pojednání, přesahují z konce 19. století (1890) do první dekády století 21. Příští rok bude Jeruzalémská biblická škola slavít 120 let od svého založení. Je to víc jak stoletá historie práce s biblickým textem v prostředí, kde je Bible doma. Tento projekt se mohl na počátku jevit jako šílené dobrodružství. V době vzniku to bylo jediné akademické pracoviště na Předním východě, téměř odříznuté od tehdejšího vědeckého světa, v době, kdy nebyl internet a spojení bylo možné pouze poštou. Vzpomínky zakladatele školy otce Lagrange OP nám připomínají tuto pionýrskou dobu. Přesto se zrodil ústav, který se stal jedním z nejdůležitějších biblických pracovišť v římskokatolické církvi. Spojení textové kritiky s archeologií a s *geniem loci* vytvořilo nezastupitelnou školu, která vedle Papežského biblického ústavu v Římě představovala do poloviny 20. století jeden z hlavních směrů katolické biblistiky. Dalším z velkých úkolů, které v teologické rovině řešila JBŠ, byla otázka pravdivosti a historičnosti Písma ve spojení s inspirací. Zde sehrály nejdůležitější roli práce otců Lagrange, Synave a Benoita. Již zde se objeví nový požadavek inspirace řecké Bible *Septuaginty*.¹ Pro naše čtenáře je vhodné připomenout význam vídeňské teologické fakulty při tamní univerzitě, která vychovala i první generaci obou zmíněných institucí. Všimáme si především dvou osobností, které nejvýrazněji reprezentují dílo JBŠ, a to J.-M. Lagrange OP a jeho nástupce R. É. de Vaux OP. Těmto postavám věnujeme dvě stati, výběr z Lagrangeových vzpomínek, který připravil Tomáš Petráček, a článek Benedikta Hajase OP o Rolandu Étienne de

Vaux OP, který je zastoupen v odborných knihovnách a citacích především dvěma díly: *Les institutions de L'Ancient Testament I., II.* a průkopnickou prací o dějinách patriarchů, kterou shrnul v řadě publikací, především pro studijní potřeby při harvardském pobytu v USA. Nelze si představit studii či pojednání o archeologických průzkumech v Kumránu bez jména Rolanda de Vaux, který spolu s mezinárodním týmem pracoval i na publikování nalezených svitků. Kumrán a vydání francouzského překladu Bible zajistily ve 20. století výjimečné postavení této školy ve světě biblistiky.

Při práci na českém překladu *Jeruzalémské Bible* se ukázala spojitost mezi českými biblisty a Jeruzalémskou biblickou školou. V článku Pavla Jágra, Lukáše Noska a Tomáše Petráčka o českých žácích JBŠ můžeme nahlédnout, i díky studijnímu pobytu T. Petráčka v Jeruzalémě, do školní matriky a s překvapením konstatovat, že čeští studenti tvořili na JBŠ třetí největší skupinu studentů a badatelů v době před nástupem komunistické diktatury po Francouzích a Belgičanech. Domnívám se, že zde sehrála svou úlohu návaznost na Vídeň, o čemž svědčí také jména jako Alois Musil, Vincent Zapletal OP či Vojtěch Šanda. Můžeme s jistotou nadsázkou tvrdit, že nemalý podíl na vzniku francouzské *Jeruzalémské Bible* mají i čeští studenti, resp. badatelé, a to především pro spojitost literární práce s archeologickými výzkumy, na kterých se zmiňovaní podíleli jako uznávaní odborníci. V české biblistice je díky absolventům JBŠ zastoupen specifický přístup k Bibli, kdy literární kritika musí přihlížet k ostatním oborům historického a archeologického bádání. Směr zastoupený Papežským biblickým institutem v Římě již vzhledem ke svému umístění mimo prostor Palestiny a Úrodného půlměsíce dává větší důraz na filologii a literární kritiku.

„Rozhovor o českém překladu *Jeruzalémské Bible*“ svedl k jednomu stolu protagonisty českého překladu, manžele Dagmar a Františka X. Halasovy, Dominika Duku OP a Stanislava Krátkého. Vracíme se zpět do doby normalizace, kdy Bible byla téměř zakázanou knihou a marně by ji dychtivý čtenář hledal v knihkupectvích. Bylo to období, kdy v České republice existovaly tři teologické fakulty podle konfese (římskokatolická, evangelická a husitská) a na těchto fakultách směli studovat pouze kandidáti duchovního stavu v přísně omezeném počtu. Tyto fakulty byly zcela izolovány od univerzitního světa a neměly přístup k zahraniční studijní literatuře. Práce na českém překladu byla ilegálním dobrodružstvím a spojila řadu českých biblistů, laiků i kněží, čímž dala vzniknout pracovnímu týmu, který konspiračním způsobem po deset let pracoval a dokončil překlad Starého zákona. Nová situace po listopadu 1989 však neurychlila práce na překladu, neboť hlavní pracovníci byli pověřeni novými úkoly, které jim v poměrech obnovy života církve a teologického studia ve svobodném státě nedovolovaly věnovat se překladu tak intenzivně. Téměř donquijotský sen se naplnil způsobem, který můžeme nazvat malým zázrakem. Text *Jeruzalémské Bible*, čerstvě vytištěný v komunistické Číně, předávají hlavní překladatelé na Pražském hradě za přítomnosti prezidenta České republiky papeži

Benediktu XVI. při jeho návštěvě naší země v září 2009. Před třiceti lety vypadal plán na vydání *Jeruzalémské Bible* v Čechách za polského papeže Jana Pavla II. zcela jinak. V rámci spolupráce s polskými dominikány navrhl kardinál Stefan Wyszyński vydání JBČ v Polsku pro českou menšinu v Kladsku v nákladu cca 2 000 výtisků, kdy měla být převážná část exemplářů pašována z Kladska do Čech. Nepřipomíná vám to pobělohorskou „dobu temna“, kdy k nám byla z Pruska pašována *Kralická Bible* pro tajné evangelíky? Že by ve 20. století, v době elektrifikace a jaderné energie, panovalo v socialistickém Československu temno? Větší nahlédnutí do dílny a časového sledu dlouhodobé, ale skutečně krásné i namáhavé práce nad tímto překladem Bible dává stať F. X. Halase „Příprava české *Jeruzalémské Bible* v datech“.

JBŠ po třech reedicích vydání zmíněné francouzské Bible přichází s novým projektem, který není jen inventurou dosavadních překladů, které zajistily přítomnost JB ve všech světových jazycích a obohatily čtenáře Bible, kteří spojují literární krásu biblického jazyka s teologickou výpovědí v historicko-kulturním kontextu. Profesor JBŠ Olivier-Thomas Venard OP v článku „Vydávání Bible v Jeruzalémské biblické škole“ prezentuje připravované vydání JB pod názvem „Jeruzalémská Bible ve svých tradicích“, či jednodušeji „Bible ve svých tradicích“. Této koncepci se věnovala symposia, která měla prodiskutovat nosnost a potřebnost představované koncepce. Na základě archeologicko-historických bádání a objevů znovu vystupuje význam řeckého překladu Bible (*Septuaginty*), která byla nejen Biblí antické církve, ale i židovské diaspory a měla prvotní vliv na formování křesťanské tradice. Na tomto projektu se podílejí vedle JBŠ také další studijní instituty zabývající se Biblí ve Francii, Itálii, Argentíně, v Bruselu, USA, ale i hebrejská univerzita v Jeruzalémě. Prozatím se objevil první svazek, který nabízí perikopy od Geneze až po Apokalypsu.

Čtenářům tohoto čísla musím doporučit vydání *Jeruzalémské Bible*, které vydalo nakladatelství Krystal OP spolu s Karmelitánským nakladatelstvím a vytiskla společnost Nanjing Amity Printing v Číně, kde se v současné době tiskne jedna třetina Biblí celosvětové produkce. V tomto vydání naleznete úplný seznam spolupracovníků na překladu JBČ a také důležité pojednání o smyslu české verze *Jeruzalémské Bible* z pera F. X. Halase.

Adventní čas, ve kterém můžete vzít do svých rukou nejenom revue *Salve* o Jeruzalémské biblické škole, ale i českou verzi *Jeruzalémské Bible*, je jedinečnou příležitostí prožít toto liturgické období s proroky v novém hávu, v současném jazyce a s potřebným uvedením a výkladem. Můžete obě publikace přijmout i jako vánoční dar všech těch, kteří se obou projektů účastnili s myšlenkou, jak se o své nadšení z tohoto jedinečného katolického biblického díla podělit i s Vámi.

✠ fra Dominik Duka OP
salve.op.cz

Poznámky

1/ Srov. Dominik Duka OP: „Inspirace“. In: *Úvod do Písma svatého Starého zákona*. Praha 1992, s. 131–148.

Debatní večer v akademické farnosti: Křesťanská filozofie? Debatní večer s prof. Stanislavem Sousedíkem, Dr. Karlem Šprunkem a prof. Tomášem Halíkem.

V úterý 8. 12. 2009 ve 20.00 hodin po studentské mši svaté se na pozvání revue *Salve* a Akademické farnosti Praha uskuteční v sakristii kostela Nejsv. Salvátora u Karlova mostu v Praze debatní večer s prof. Stanislavem Sousedíkem, Dr. Karlem Šprunkem a prof. Tomášem Halíkem, významnými představiteli českého intelektuálního světa, na téma křesťanství a filozofie.

V rámci večera promluví pozvaní hosté o své cestě k filozofii a ve filozofii, o zkušenosti toho, jak se filozofie dělala před Listopadem 89, o Patočkových bytových seminářích, o proměně, kterou přinesla Sametová revoluce, o významu dialogu mezi filozofií a křesťanstvím a dalších otázkách. Večer bude moderovat Klára Jelínková.

Setkání se koná v návaznosti na číslo revue *Salve* 2/2009 věnované tématu křesťanství a filozofie.

* * *

Debatní večer u sv. Jiljí na téma křesťanství a filozofie

Ve středu 16. 12. 2009 v 19.00 hodin se na pozvání revue *Salve* uskuteční v barokním refektáři dominikánského kláštera u Sv. Jiljí v Praze na Starém Městě (vstup Jilská ul. 7a) debatní večer s významnými českými filozofy na téma křesťanství a filozofie.

Debatní večer se bude zabývat otázkami jako: Existuje křesťanská filozofie? Má či může se křesťanská víra filozofa uplatňovat i v jeho filozofii? V čem se eventuální křesťanská filozofie liší od filozofie nekřesťanské? Potřebuje teologie a víra filozofii? Může či má existovat více směrů křesťanské filozofie? Jaký význam má či by měla / mohla mít křesťanská filozofie v současném světě?

O těchto a dalších souvisejících otázkách budou diskutovat přední čeští odborníci na toto téma: Prof. Lenka Karfíková, Dr. theol., Prof. Erazim Kohák, Ph.D., Tomáš Machula Ph.D., Th.D., Prof. Jan Sokol, Ph.D., CSc., Prof. Stanislav Sousedík, CSc. a PhDr. Karel Šprunk. Panelovou diskuzi bude moderovat Prokop Brož, Th.D., budoucí děkan Katolické teologické fakulty UK v Praze.

Setkání se koná v návaznosti na číslo revue *Salve* 2/2009 věnované tématu křesťanství a filozofie.

Více najdete na salve.op.cz.

RES CLARITATIS. Aktuální zpravodajství z katolického světa

*Res Claritatis, Hlubočepská 85/64, 152 00 Praha 5, redakce@claritatis.cz
<http://res.claritatis.cz>, číslo účtu 1683820001/5500*

RC MONITOR – zpravodajský týdeník vydávaný o. s. Res Claritatis pod záštitou České dominikánské provincie. Noviny jsou zaměřeny na osvětu široké veřejnosti v oblasti života a postojů římskokatolické Církve jako prevence náboženské nesnášenlivosti a xenofobie. Periodikum je distribuováno zdarma; jeho vydávání je možné jedině díky zaslaným darům, které pokrývají náklady na tisk a distribuci. Náklady na jedno číslo jsou přibližně 15 Kč, což pro tento rok činí 465 Kč. Všem dárcům Pán Bůh zaplatí. Dary lze podle § 15 odst. 1 zákona č. 586/1992 Sb. uplatnit pro snížení základu daně.

objednávky: Res Claritatis, Hlubočepská 85/64, 152 00 Praha 5, redakce@claritatis.cz

pravidelné zaslání zpráv e-mailem: registrace na <http://res.claritatis.cz>

NEKROLOGIUM

2. prosince 1989

zemřel v Myslave u Košic P. ThDr. Inocent Michael Müller. Narodil se 7. listopadu 1911 v Myslave na Slovensku, řeholní sliby složil 30. října 1930 v Olomouci. Od roku 1934 studoval v Římě na Angeliku, 17. června 1935 promoval na bakaláře teologie a 5. července 1935 přijal v Olomouci kněžské svěcení. Během 2. světové války působil v Trenčíně a po válce v Košicích. Od roku 1947 žil s dovolením Kongregace pro řeholníky mimo komunitu. Dlouhá léta působil jako farář v Myslave u Košic, kde neúnavně pracoval pro posvěcení a spásu nesmrtelných duší. Je pohřben v Myslave. Ať odpočívá v pokoji.

4. prosince 1979

zemřel v Prešově P. Gregor Ambrož Hajdu. Narodil se 18. ledna 1921 v Prešově, řeholní sliby složil 7. října 1946 v Olomouci. Kněžské svěcení přijal tajně, nikdy nechtěl říci, kdy byl vysvěcen. Byl internován v Broumově, prošel PTP. Po návratu do svého rodiště pracoval v civilním zaměstnání. Krátce nato však byl odsouzen komunistickým režimem k odnětí svobody, protože ve svém rodném domě skrýval posledního košického převora P. Pia Krivého. Fr. Gregor se nemálo zasloužil o obnovení dominikánského života na Slovensku. Spolu s P. Akvinasem Gaburou na Slovensku tajně vychovávali nový dorost. Pouze jednou ve svém životě směl veřejně sloužit mši svatou, a to v zahraničí. Je pohřben v Prešově. Ať odpočívá v pokoji.

18. prosince 1989

zemřel v Charitním domově na Moravci bratr spolupracovník Tomáš Vincenc Chuchma. Narodil se 28. ledna 1917 v Brumově u Zlína, po vzoru své rodné sestry vstoupil v Olomouci do řádu a 8. března 1935 zde složil řeholní sliby. Dlouhá léta sloužil bratřím jako kuchař v Olomouci a ve Znojmě. V roce 1950 byl internován v Králíkách, pak pracoval na různých stavbách jako dělník a nakonec byl průvodčím a vlakvedoucím u ČSD. Jako důchodce pak žil ve Znojmě. Pro pokračující chorobu byl přijat půl roku před smrtí do Charitního domova na Moravci. Je pohřben v rodném Brumově-Bylnici. Ať odpočívá v pokoji.

30. prosince 1919

zemřel v Znojmě bratr spolupracovník Josef Flöss. Narodil se 20. září 1834 v Tyrolsku, sliby složil 16. února 1870 ve Štýrském Hradci. Sloužil Bohu a bratřím v mnoha kláštřích říšské provincie, naposledy ve Znojmě, kde je také pohřben. Ať odpočívá v pokoji.

31. prosince 1909

zemřel v Praze P. Markolín Kubíček. Narodil se 5. srpna 1868 v Lukové u Přerova, gymnázium vystudoval v Přerově a pak vstoupil do řádu. Řeholní sliby složil 6. září 1886 v Olomouci a po vykonaných studiích ve Vídni zde byl 25. července 1891 vysvěcen na kněze. Byl výtečným kazatelem a zpovědníkem. Působil téměř ve všech konventech české provincie. S nadšením se věnoval lidovým misím, byl horlivým promotorem posvátného růžence. Napsal řadu článků do *Růže dominikánské*. Je pohřben v Praze. Ať odpočívá v pokoji.

JUBILEA BRATŘÍ A SESTER

9. 12.	S. M. Markéta Rybáková (Znojmo)	80. narozeniny
11. 12.	S. M. Josefa Nacházelová (Znojmo)	37. narozeniny
18. 12.	S. M. Teodora Relichová (Olomouc)	78. narozeniny
25. 12.	S. M. Vilemína Casková (Střelice)	88. narozeniny
27. 12.	Fr. Augustin Prokop (Plzeň)	57. narozeniny
30. 12.	S. M. Martina Štěpinová (Olomouc)	46. narozeniny

Všem jubilantům blahopřejeme a vyprošujeme Boží požehnání.

ZE SVĚTA

Vietnamští dominikáni se rozrůstají

Dominikánský provinciál Vietnamu P. Josef Ngo Si Dinh řekl na setkání vietnamské provincie, že řád ve Vietnamu vzkvétá, počet bratří, mnišek, sester a laiků dominikánské rodiny podstatně vzrostl a odpovídá svým počtem jedné diecézi: má 150 bratří a počet mnišek a sester vzrostl na 200. K růstu řádu přispívají hlavně dominikánští laici, jichž je ve Vietnamu 103 tisíc. Příznivé klima vytváří dobrou spolupráci mezi dominikánskou rodinou a diecézní strukturou.

Dominikány lze ve Vietnamu vysledovat už v 17. století, kdy přišli první misionáři. Řád v následujících staletích rostl navzdory protikřesťanské perzekuci. Když v roce 1975 zabrali Jižní Vietnam komunisté, obsadili všechny školy, sociální centra i formační domy a zahraniční členové byli vyhoštěni. Většina dominikánů byla domácího původu: ti museli přežít na místních farmách a přizpůsobit svůj životní styl tvrdým podmínkám. Mnozí zemřeli, někteří se vrátili ke svým rodinám. Navzdory obtížím začal řád znovu růst. Pomáhají mu zahraniční dominikánské rodiny i regionální vikariát v Kanadě.